

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Split, Mažuranićevo šetalište 24b, Pisarnica – predstečajni postupak
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud u **Splitu**

Poslovni broj spisa : **7 St-424/2022-12**

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

19-09-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 162-0/22-10/1
OK. BROJ 07-02-22-35

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **TERRA PLANT d.o.o.**

OIB : 82251587474

Adresa / sjedište : **Zagreb, Jaruščica 9 D**

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv : **MEGST d.o.o.**

OIB : 14321085318

Adresa / sjedište : **Brnaze , Brnaze 418a**

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Iznos dospjele tražbine: **95.750,00 (kn)**

Glavnica _____ (kn)

Kamate _____ (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **(DA)** / NE za iznos **95.750,00 (kn)**

Naziv ovršne isprave **Poslovni broj: 7 St-424/2022-12**

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

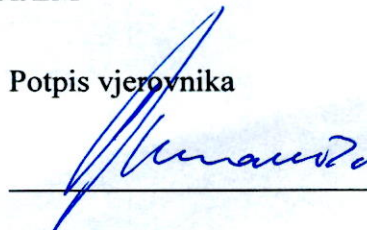
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 14.09.2022.g.

Potpis vjerovnika

TERRAPLANT d.o.o.
za graditeljstvo, trgovinu i usluge
ZAGREB

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

P-2112/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja MEGST d.o.o., Brnaze, Brnaze 418/a, OIB: 14321085318, kojeg zastupa punomoćnik Mato Krmek, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika TERRA PLANT d.o.o., Zagreb, SR Njemačke 1b, OIB: 82251587474, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Šego, odvjetnik u Splitu, radi isplate 3.829.416,66 kn, nakon javne glavne rasprave zaključene 15. rujna 2020., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, 21. rujna 2020. objavljene presude

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 3.829.416,66 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 1. rujna 2016. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku petnaest dana."

II. Nalaže se tužitelju da nadoknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 95.750,00 kn u roku osam dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da su tužitelj kao naručitelj i tuženik kao izvoditelj 11. ožujka 2105. zaključili Ugovor o građenju broj 48/15 (dalje u tekstu: Ugovor), a predmet kojeg je izvedba armiranobetonskih, zidarskih i izolaterskih radova na izgradnji Trgovačkog centra Trogir, a sve prema prihvaćenoj ponudi, troškovniku, projektnoj dokumentaciji temeljem koje je ishodeno rješenje o uvjetima građenja uz primjenu važećih tehničkih propisa, normativa i standarda, posebnih uzanci o građenju te ostalih pozitivnih propisa Republike Hrvatske. Člankom 4. Ugovora ugovoreno je da će prethodno pobrojane

radove izvoditelj odnosno tuženik izvesti prema ponudbenom troškovniku i to po sistemu stvarno izvedenih količina radova (obračun po građevinskoj knjizi), a sve prema troškovniku i jediničnim cijenama iz istog. Nadalje, određeno je da se cijene iz tog troškovnika ne mogu mijenjati ni u jednom slučaju, a izvoditelj je izjavio da je upoznat sa svim uvjetima Ugovora, projektnom dokumentacijom i gradilištem. Ugovorena je cijena radova u iznosu od 7.376.949,61 kn. Pored navedenog Ugovora, stranke su zaključile 1. Aneks ugovoru, čija je vrijednost 1.714.750,00 kn (bez PDV-a), i 2. Aneks ugovoru čija je vrijednost 3.500.004,00 kn (bez PDV-a). Ističe da je člankom 5. Ugovora određeno da ugovorne strane izrijekom utvrđuju da je ugovorena cijena radova određena na temelju pregleda projektne dokumentacije i proračuna, te da je tuženik prije izrade ponude proučio projektnu dokumentaciju pažnjom dobrog stručnjaka koja mu je potrebna za izvođenje radova na građevini, slijedom čega ni u kojem slučaju nema pravo na povećanje nikakvih troškova. Nadalje, navodi da prema čl. 10. Ugovora izvoditelj odnosno tuženik ne smije pristupiti izvođenju naknadnih radova bez pisane suglasnosti tužitelja i upisa u građevinski dnevnik, dok je člankom 14. određeno da tužitelj naručuje građevinske radove upisom u građevinski dnevnik. Ističe da tužitelj nikakve naknadne radove nije naručivao niti upisivao u građevinski dnevnik, a niti je dao pisanu suglasnost za izvedene radove. Dakle, s obzirom da tuženik nije imao pisanu suglasnost tužitelja za izvođenje dodatnih radova i da mimo ugovorene cijene u iznosu od 12.591.699,61 kn (ugovor o građenju i 2 pripadajuća Anexa) nije imao pravo ništa drugo naplatiti od tužitelja, a tuženik je ukupno naplatio iznos od 16.421.128,27 kn po privremenim i okončanoj situaciji odnosno naplatio je iznos od 3.829.416,66 kn bez valjane pravne osnove koji iznos tužitelj potražuje ovom tužbom. Navodi da nije sporno da je tužitelj potpisao odnosno ovjerio okončanu situaciju od 31. kolovoza 2016., ali je to učinio pod ultimatumom tuženika da neće biti predana završna izvješća.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev u cijelosti te ističe prigovor zastare. Navodi da se temeljem ovjerene i potpisane okončane situacije od strane izvoditelja, naručitelja i nadzornog inženjera od 31. kolovoza 2016. tužitelj u smislu čl. 16. Ugovora obvezao platiti tuženiku realiziranu cijenu u rokovima propisanim Ugovorom odnosno u roku od petnaest dana nakon ovjere nespornih i ovjerenih iznosa iz privremene situacije odnosno u roku od petnaest dana od dana prezentiranja okončane situacije. Posebno ističe da je okončana situacija potpisana i od tužitelja i od nadzornog inženjera tužitelja te da prilikom potpisivanja okončane situacije nisu ukazivali na postojanje spornih troškova koje bi rezultiralo eventualnim nepotpisivanjem okončane situacije ili odbijanjem plaćanja iznosa koji su u njoj utvrđeni. Ističe da se čl. 16. Ugovora odnosi upravo na obračun plaćanja izvedenih radova, a kojim je određeno da će se sva plaćanja po tom Ugovoru izvršiti na žiro račun izvoditelja i to po izdanim privremenim mjesečnim situacijama u roku od 45 dana od dana ovjere nadzornog inženjera i predstavnika naručitelja, a osnovom za obračun radova smatra se Ugovor, građevinska knjiga kao obračun po sistemu radova prema čl. 4. Ugovora potvrđeni od strane nadzornog inženjera i predstavnika naručitelja. Ugovorne strane usuglasile su se da je ugovorena cijena plativa temeljem privremenih mjesečnih situacija ovjerenih od strane naručitelja, predstavnika naručitelja i nadzornog inženjera i temeljem okončane situacije također ovjerene od strane naručitelja, predstavnika naručitelja i nadzornog inženjera. Nadalje, ugovoreno je da se građevinska knjiga dostavlja naručiteljima do 25. dana u mjesecu, a rok za ovjeru građevinske knjige od strane nadzornog inženjera iznosi 5 dana od dana dostave iste. Temeljem ovjerene građevinske knjige izvršit će se procjena postotka izvedenih radova i temeljem tako utvrđenog postotka izvrši će se situiranje radova. Svi izvedeni radovi unose se u građevinsku knjigu. Nesporni iznos privremene situacije naručitelj je dužan isplatiti izvoditelju u roku od 15 dana od dana predaje privremene situacije nadzornom inženjeru pri čemu je osporeni dio privremene situacije nadzorni inženjer dužan

pisano obrazložiti. Ističe da iz navedenog jasno proizlazi da je obračun i dinamika plaćanja izvedenih radova vezana za privremene mjesečne situacije ovjerene od strane naručitelja, predstavnika naručitelja i nadzornog inženjera pri čemu se osnovom za obračun radova smatra Ugovor, građevinska knjiga potvrđena od strane nadzornog inženjera i predstavnika naručitelja te okončana situacija ovjerena od strane naručitelja, predstavnika naručitelja i nadzornog inženjera kao i ovjerena građevinska knjiga u koju se unose svi izvedeni radovi. Tuženik ističe da su svi radovi izvedeni prema zahtjevima tužitelja, izvedbenoj dokumentaciji i obračunati prema stvarno izvedenim radovima koji su ovjereni u građevinskoj knjizi od strane nadzornog inženjera, a sve u smislu čl. 4. i 16. Ugovora. Smatra da tužitelj pogrešno tumači odredbu čl. 4. Ugovora smatrajući da je cijena radova ugovorena Ugovorom i Aneksom ugovora fiksna. Naime, ako je člankom 4. Ugovora utvrđeno da će tuženik radove izvoditi prema ponudbenom troškovniku i to po sistemu stvarno izvedenih količina radova (obračun po građevinskoj knjizi), a sve prema troškovniku i jediničnim cijenama iz istog onda se u konkretnom slučaju nipošto ne radi o ugovoru sa klauzulom "ključ u ruke" kako to pogrešno tužitelj prezentira u tužbi. U ovom slučaju je konačna cijena izgradnje građevine rezultat zbroja umnožaka stvarno izvedenih količina radova i ugovorenih jediničnih cijena plus vrijednost vanstroškovničkih radova. Ističe da su radovi u konačnici iznosili više nego što je primarno planirano, jer su se tijekom izvođenja radova pojavile podzemne vode, promijenila se tehnologija gradnje, tužitelj je promijenio projektnu dokumentaciju te je bilo vanstroškovničkih radova. Tužitelj kao naručitelj gradnje i nadzorni inženjer sa svime su bili upoznati i uz njihovu suglasnost su se radovi obavljali. Također osporava da je tužitelj uplatio upravo iznos koji tužbom zahtjeva.

U tijeku dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu i to u: Ugovor (list 6- 17 spisa), 1. Aneks ugovoru br. 48/2015 od 1. lipnja 2015. (list 18-20 spisa), 2. Aneks ugovoru br. 48/2015 od 10. kolovoza 2015. (list 21-24 spisa), okončana situacija (list 25 spisa), elektroničku prepisku (list 59-70 spisa).

Ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), tužbeni zahtjev je utvrđen neosnovanim u cijelosti.

Iz činjeničnih navoda stranaka i spisu priloženih isprava proizlazi da je tuženik za tužitelja izvodio armiranobetonske, zidarske i izolaterske radove na izgradnji Trgovačkog centra Trogir na temelju Ugovora o građenju od 11. ožujka 2105. kojim je ugovorena cijena radova u iznosu od 7.376.949,61 kn (bez PDV-a), 1. Aneksa ugovoru kojim je ugovorena cijena radova u iznosu od 1.714.750,00 kn (bez PDV-a) i 2. Aneksu ugovoru kojim je ugovorena cijena radova u iznosu 3.500.004,00 kn (bez PDV-a) odnosno sveukupno 12.591.699,61 kn (bez PDV-a).

Iz okončane situacije od 31. kolovoza 2016. proizlazi da je ukupna vrijednost izvedenih radova 16.232.295,10 kn i da su okončanu situaciju ovjerali tuženik kao naručitelj, nadzorni inženjer tuženika i tužitelj, a koju činjenicu tužitelj ne osporava, ali tvrdi da je to učinio pod ultimatumom tuženika da neće biti predana završna izvješća.

Nadalje, tužitelj tijekom postupka ne tvrdi da radovi, a koje je po privremenim i okončanoj situaciji tuženiku navodno platio, nisu izvedeni od strane tuženika već tvrdi da ih tuženik nije imao pravo naplatiti s obzirom da tuženik nije imao pisanu suglasnost tužitelja za izvođenje dodatnih radova i da je ugovorena cijena u iznosu od 12.591.699,61 kn bez PDV-a

(Ugovor o građenju i 2 pripadajuća Anexa), te se prema Ugovoru cijene iz ponudbenog troškovnika ne mogu mijenjati ni u jednom slučaju.

Iz Ugovora proizlazi da stranke nisu ugovorile fiksnu cijenu za izvođenje svih radova na predmetnoj građevini koje je izvodio tuženik. Naprotiv, prema čl. 4. i 16. Ugovora proizlazi da je tužitelj dužan platiti stvarno izvedene količine radova, po izdanim privremenim mjesečnim situacijama i okončanoj situaciji ovjerenima od strane naručitelja, predstavnika naručitelja i nadzornog inženjera, a da je osnova za obračun radova Ugovor, građevinska knjiga kao obračun po sistemu radova prema čl. 4. Ugovora potvrđeni od strane nadzornog inženjera i predstavnika naručitelja. Također, tužitelj je ovjerivši okončanu situaciju 31. kolovoza 2016. odobrio i sve naknadne radove neovisno o tome je li prethodno tuženiku dao pisanu suglasnost za njihovo izvođenje.

Osim toga, da je tuženik mogao izvoditi naknadne radove i bez prethodne pisane suglasnosti tužitelja proizlazi iz čl. 12. Ugovora prema kojem je izvoditelj čak bio dužan izvesti hitne nepredvidive radove i bez prethodne pismene suglasnosti naručitelja, ako zbog njihove hitnosti nije uspio pribaviti prethodnu suglasnost.

Prema čl. 14. Ugovora naknadne radove koji nisu sadržani u ugovornom troškovniku naručitelj naručuje upisom u građevinski dnevnik izvoditelja, a plaćanje naknadnih radova naručitelj će vršiti prema odredbama Ugovora temeljem prethodno prihvaćene ponude izvoditelja. S obzirom da je čl. 16. Ugovora ugovoreno da će se sva plaćanja vršiti po izdanim privremenim mjesečnim situacijama i okončanoj situaciji ovjerenima od strane nadzornog inženjera i naručitelja, da je osnova za obračun radova Ugovor i građevinska knjiga također ovjerena od strane nadzornog inženjera i predstavnika naručitelja, da se svi izvedeni radovi unose u građevinsku knjigu te da će se temeljem ovjerene građevinske knjige izvršiti procjena postotka izvedenih radova i temeljem tako utvrđenog postotka izvršiti situiranje radova ovaj sud zaključuje da je ovjerom i izvršenim plaćanjem po privremenim i okončanoj situaciji tuženik priznao da su svi radovi čija je vrijednost utvrđena u tim situacijama izvedeni i da su bili upisani u građevinskoj knjizi pa tako i naknadni radovi koji nisu sadržani u ugovornom troškovniku. Naime, točno je da se prema Ugovoru cijene iz ponudbenog troškovnika ne mogu mijenjati, ali to ne znači da tuženik nije imao pravo obračunati i naplatiti i druge radove odnosno naknadne radove koji nisu obuhvaćeni ponudbenim troškovnikom, a to proizlazi iz čl. 10., 11., 12. i 14. Ugovora.

Osim ugovorene cijene radova iz ponudbenog troškovnika i dva pripadajuća aneksa ugovoru, sukladno čl. 14. Ugovora tužitelj je dužan platiti tuženiku i sve naknadne radove koji nisu sadržani u ugovornom troškovniku kao i manipulativne troškove usluge glavnog izvođača radova u ukupnom iznosu od jedan posto ukupne investicije kompletno izvedenih radova na predmetnom objektu.

Odredbom čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08 i 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Prema st. 3. istog članka obveza vraćanja odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

S obzirom da prijelaz tužiteljeve imovine u imovinu tuženika ima osnove u pravnom poslu odnosno Ugovoru, tuženik nije dužan vratiti tužitelju tako stečenu imovinu.

Naime prema činjeničnim navodima samog tužitelja tužitelj je utuženi iznos platio tuženiku na temelju privremenih i okončane situacije ovjerene od tužitelja i nadzornog inženjera tužitelja. Time je tužitelj priznao da su radovi izvršeni te odobrio i naknadne radove. Umjesto ovjere tužitelj je imao priliku iznijeti prigovor odnosno osporiti dio bilo privremenih bilo okončane situacije i to obrazložiti. Međutim, tužitelj ne samo da je ovjerio okončanu situaciju nego je nakon toga, prema njegovim navodima, izvršio i isplatu tuženiku.

Prema odredbi čl. 1112. st. 1. ZOO-a tko izvrši uplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta.

Činjenica je li tuženik ovjerio okončanu situaciju od 31. kolovoza 2016. pod ultimatumom tuženika da neće biti predana završna izvješća nije odlučna za rješenje ovog spora. Naime, tužitelj ne tvrdi da je i isplatu izvršio pod ultimatumom već ovjeru okončane situacije. Takav ultimatum ne predstavlja prijetnju ili silu u smislu čl. 279. ZOO-a. Međutim, sve i da je tužitelj doista pod prijetnjom ovjerio okončanu situaciju tužitelj je izgubio pravo pozivati se na tu činjenicu, jer u smislu čl. 335. ZOO-a pravo zahtijevati poništaj pobojnog ugovora prestaje istekom roka od jedne godine od saznanja za razlog poboynosti odnosno od prestanka prisile, a to pravo u svakom slučaju prestaje istekom roka od tri godine od dana sklapanja ugovora. S obzirom da je tužitelj okončanu situaciju ovjerio 31. kolovoza 2016., a tužbu je podnio 31. listopada 2019. znači da je istekao objektivni prekulzivni rok u kojem može zahtijevati poništaj pobojnog ugovora pa tako i pozivati se na tu činjenicu u ovom postupku. Međutim, tužitelj niti ne tvrdi da je izvršio uplatu iznosa kojeg potražuje tužbom pod ultimatumom već da je pod ultimatumom ovjerio okončanu situaciju.

Slijedom navedenog sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza saslušanjem direktora tužitelja Arsena Đurova, svjedoka Damira Cindorija i svjedoka Predraga Borojevića na okolnost da je tužitelj ovjerio okončanu situaciju od 31. kolovoza 2016. pod ultimatumom tuženika da neće biti predana završna izvješća kao i na okolnost prave volje stranaka, jer prava volja stranaka jasno proizlazi iz Ugovora čije su odredbe jasne.

Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza financijskim vještačenjem na okolnost da je tužitelj doista utuženi iznos platio tuženiku po privremenim i okončanoj situaciji kao nevažan, jer ukoliko je tužitelj doista utuženi iznos platio to je učinio temeljem valjane pravne osnove, a sve da je i izvršio uplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje. Nadalje, sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem građevinskog vještačenja na okolnost izvedenih radova te da li su naknadni radovi upisivani u građevinski dnevnik i je li napravljen zapisnik o preuzimanju radova kao nevažan, jer je tuženik ovjerivši okončanu situaciju priznao da su radovi izvršeni te je odobrio naknadne radove neovisno o tome jesu li bili upisivani u građevinski dnevnik i je li napravljen zapisnik o preuzimanju radova. Iz istog razloga sud je obio dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka Nikole Miletića, Darka Zrilića, Predraga Borojevića, Stanka Kvesića, Zore Zvona i zakonskog zastupnika tuženika Ivana Dumančića na okolnost da je tužitelj sa svim radovima bio upoznat i da su radovi izvedeni uz suglasnost tužitelja i nadzornog inženjera, jer upravo to proizlazi iz činjenice da je tužitelj ovjerio okončanu situaciju i prema njegovim navodima izvršio isplatu tuženiku.

S obzirom da je tužiteljjev zahtjev u cijelosti neosnovan, sud nije ocjenjivao tuženikov prigovor zastare.

Slijedom navedenog, ovaj sud je našao tužbeni zahtjev neosnovanim u cijelosti, pa je na temelju odredbe članka 1111. st. 1. ZOO-a, presudio kao u toč. I izreke presude.

Odluka o troškovima postupka iz toč. II izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 155. st. 1. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: OT) i to: za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 38.300,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu 15. rujna 2020. u iznosu od 38.300,00 kn (Tbr. 9/1 OT), sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 19.150,00 kn (Tbr. 42 OT) odnosno ukupno 95.750,00 kn.

U Zagrebu 21. rujna 2020.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

Dokument je elektronički potpisan:
JASMINKA GADŽA

Vrijeme potpisivanja:
21-09-2020
14:57:32

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#13004852337333838313838373732
L=ZAGREB
S=GADŽA
G=JASMINKA
CN=JASMINKA GADŽA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od primitka presude, a predaje se ovom sudu u 2 primjerka za Sud i po 1 primjerak za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: 17899-1ec34

Kontrolni broj: 0120e-4e6c1-bc1b3

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 53 PŽ-4531/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Nevenke Baran, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MEGST d.o.o., Brnaze, Brnaze 418/a, OIB 14321085318, kojeg zastupa punomoćnik Mato Krmek, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika TERRA PLANT d.o.o., Zagreb, SR Njemačke 1b, OIB 82251587474, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Šego, odvjetnik iz Splita, radi isplate iznosa od 3.829.416,66 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2112/2019 od 21. rujna 2020., u sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2112/2019 od 21. rujna 2020.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška sastavljanja odgovora na žalbu u iznosu od 47.875,00 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2112/2019 od 21. rujna 2020. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 3.829.416,66 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 1. rujna 2016. do isplate (točka I. izreke) i naloženo je tužitelju da nadoknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 95.750,00 kn (točka II. izreke).

2. Tužitelj je podnio žalbu protiv navedene presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi ponavlja navode iznesene tijekom prvostupanjskog postupka te u bitnom ističe da sud prilikom donošenja odluke nije uzeo u obzir odredbu članka 623. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima te činjenicu da tužitelj nije dao pisano suglasnost tuženiku za izvođenje nepredviđenih radova odnosno onih koji su izvedeni mimo ugovorenih radova iz predmetnog ugovora o građenju i njihovih aneksa. Nadalje ističe da stranke nisu sačinile niti

potpisale zapisnik o preuzimanju radova, pa da je stoga nepravilan zaključak suda da je tužitelj potpisao okončanu situaciju te da je time odobrio sve naknadne radove neovisno o tome i je li prethodno tuženiku dao pisanu suglasnost za njihovo izvođenje. Smatra da je takav zaključak suda arbitraran i da je u suprotnosti i odredbama ugovora o građenju, budući da je odredbom članka 21. stavka 2. Ugovora o građenju propisano da se sklapa zapisnik o primopredaji, a ne okončana situacija kao dokaz o prihvaćanju radova od strane naručitelja. Nadalje ističe kako je točno da je tuženik prema odredbi članka 12. ugovora bio dužan izvesti hitne nepredvidive radove bez prethodne pisane suglasnosti naručitelja ali samo ako zbog njihove hitnosti nije uspio pribaviti prethodne suglasnosti ali je u tom slučaju na tuženiku bio teret dokazivanja da se radilo o hitnim radovima. Posebno ističe da bi se jedino potpisani zapisnik o preuzimanju radova mogao smatrati tužiteljevim priznanjem koju čine i visine izvedenih dodatnih radova, a s obzirom da takvog zapisnika nema, kao i da tužitelj nikad nije naručio dodatne građevinske radove niti ih je upisao u građevinski dnevnik, sud je pravilnom primjenom materijalnog prava trebao utvrditi da tuženik nije imao pravo od tužitelja naplatiti razliku u utuženom iznosu, odnosno da je utuženi iznos naplaćen bez osnove. Navodi da je sud pogrešno zaključio da tužitelj na temelju članka 1112. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima nema pravo na povrat uplaćenog iznosa budući da je upravo na tu okolnost tužitelj dostavio u spis isprave koje potvrđuju da je tužitelj zbog prisile tuženika potpisao okončanu situaciju i izvršio isplatu, kako bi mogao ishoditi tehničku dokumentaciju. Tužitelj se u tužbi pozvao na institut stjecanja bez osnove pa je upravo u okviru tog instituta temeljem ovlaštenja sadržanog u odredbi članka 1112. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima plaćanje izvršio odnosno okončanu situaciju ovjerio da bi izbjegao prisilu. Posebno napominje da je sud na prvom ročištu odbio sve dokazne prijedloge tužitelja (saslušanje svjedoka i stranaka, vještačenje), a utvrdivši da tužitelj nije dokazao navode iz tužbe, sud je tužitelju onemogućio raspravljanje, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 6. Zakona o parničnom postupku, te je pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Predlaže pobijanu presudu ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtjeva naknadu žalbenog troška u iznosu od 69.843,75 kn.

3. U odgovoru na žalbu tuženik pobija tužiteljeve žalbene navode kao neosnovane, predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu, a tužitelja obvezati na naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 47.875,00 kn.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, te je ovaj sud utvrdio da je prvostupanjska presuda pravilna i na zakonu osnovana.

6. Niti u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude niti u pobijanoj presudi nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa niti one iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju upire žalitelj. Pobijana presuda može se ispitati jer je prvostupanjski sud dao jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama koje ne proturječe stanju spisa.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za povrat plaćene naknade za radove u iznosu od 3.829.416,66 kn s pripadajućim kamatama od 1. rujna 2016., koji iznos potražuje na ime stečenog bez osnove na temelju čl. 1111. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08 i 78/15; dalje: ZOO), jer da je taj iznos platio tuženiku za dodatne radove izvedene na temelju Ugovora o građenju br. 48/2015 koji su stranke sklopile 11. ožujka 2015., iako za izvođenje dodatnih radova tužitelj kao naručitelj nije dao pisanu suglasnost tuženiku kao izvoditelju radova, a koja je izričito propisana odredbom čl. 623. ZOO-a. Tužitelj očigledno drži da je platio nešto što nije bio dužan platiti, pa da mu je stoga tuženik dužan vratiti plaćeni iznos.

8. Tuženik je osporio tužbeni zahtjev ističući da su tužitelj, tuženik i nadzorni organ potpisali okončanu situaciju, da su time prihvaćeni i odobreni svi radovi koje je nesporno izveo tuženik, pa ih je tužitelj i platio temeljem ovjerenih privremenih situacija i okončane situacije. Osporio je da je tužitelj pod prisilom platio tuženiku iznos koji potražuje tužbom.

9. Između stranaka nije sporno, a proizlazi i iz podataka u spisu da je tuženik za tužitelja izvodio građevinske radove na izgradnji trgovačkog centra na temelju Ugovora o građenju od 11. ožujka 2015. kojim je ugovorena cijena radove u iznosu od 7.376.949,61 kn (bez PDV-a), aneksa ugovora kojim je ugovorena cijena radova u iznosu od 1.714.750,00 kn (bez PDV-a) i aneksa ugovora kojim je ugovorena cijena radova u iznosu od 3.500.004,00 kn (bez PDV-a) odnosno ukupno 12.591.699,61 kn (bez PDV-a). Nadalje, nije sporno da su tužitelj, tuženik i nadzorni organ potpisali i ovjerali okončanu situaciju od 31. kolovoza 2016. iz koje proizlazi da je ukupna vrijednost izvedenih radova 16.232.295,10 kn, da je do tada plaćen iznos od 13.519.579,62 kn, a ostaje za platiti iznos od 2.712.715,40 kn, je te da je tužitelj izvršio plaćanje po toj okončanoj situaciji.

10. Sporno je među strankama jesu li ispunjene propisane pretpostavke iz odredbe čl. 1111. ZOO-a za vraćanje iznosa koji je predmet ove tužbe za koji tužitelj tvrdi da ga je platio za dodatne radove koje je tuženik izveo bez prethodne pisane suglasnosti tužitelja, odnosno ima li tužitelj pravo zahtijevati vraćanje iznosa za koji tvrdi da ga je platio znajući da ga nije dužan platiti (čl. 1112. ZOO-a).

11. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način pređe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, u odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, kada to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi. Prema st. 3. tog članka obveza vraćanja, odnosno naknade vrijednosti nastaje kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koje je kasnije otpala.

12. Suprotno žalbenim navodima tužitelja, u konkretnom slučaju ostvarila se osnova plaćanja sklapanjem Ugovora o građenju i izvođenjem kako ugovorenih tako i naknadnih odnosno dodatnih radova koje je tuženik nesporno izveo, a ta osnova kasnije nesporno nije otpala. Prema tome, nije ispunjena niti jedna od pretpostavki za primjenu odredbe čl. 1111. ZOO-a jer je prijelaz tužiteljeve imovine u imovinu tuženika imao osnovu u pravnom poslu odnosno Ugovoru o građenju, kako je pravilno zaključio prvostupanjski sud. Činjenica, je li tužitelj dao pisanu suglasnost ili ne za izvođenje dodatnih radova prije njihovog izvođenja nije odlučna, jer su tužitelj i nadzorni organ tužitelja nesporno ovjerali privremene situacije i okončanu situaciju na temelju kojih je tužitelj i izvršio plaćanje tuženiku za nesporno izvedene radove (kako one ugovorene, tako i naknadne i dodatne radove) po tim situacijama.

13. Nadalje, pravilno je zaključio prvostupanjski sud da tužitelj, kad je vršio plaćanje naknadnih i dodatnih radova, znajući da to nije dužan, nema pravo zahtijevati vraćanje plaćenog iznosa jer nije dokazao da je zadržao pravo na povrat plaćenog iznosa, a niti da je isplatu izvršio da bi izbjegao prisilu (čl. 1112. ZOO-a).

14. Prema odredbi čl. 1112. ZOO-a tko izvrši isplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili je ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta.

15. Tvrdnja tužitelja da je potpisao okončanu situaciju uz ultimatum tuženika za predaju završnog izvještaja, upućuje na to da je tužitelj znao da su okončanim obračunom obuhvaćeni i naknadni i dodatni radovi, za koje smatra da ih nije bio dužan platiti ali ih je ipak platio. Da bi tužitelj ostvario pravo na povrat iznosa tuženiku koji je platio, a nije ga bio dužan platiti, morao je dokazati da je pridržao pravo na povrat ili dokazati da je platio da bi izbjegao prisilu.

16. Pravilno je zaključio prvostupanjski sud da u slučaju da je okončana situacija od strane tužitelja potpisana i ovjerena zbog ultimatum tuženika, da tu činjenicu tužitelj nije dokazao, a niti je tvrdio da je plaćanje izvršio da bi izbjegao prisilu. Tužitelj tijekom postupka nije tvrdio niti dokazao da je pridržao pravo na povrat plaćenog iznosa koji je platio iako nije bio dužan platiti ga. Također nije dokazao da bi plaćanje izvršio da bi izbjegao prisilu, jer ovjera okončane situacije zbog ultimatum tuženika ne znači da je i plaćanje izvršeno zbog ultimatum, a tužitelj je sam izvršio plaćanje ne tvrdeći da je to učinio da bi izbjegao prisilu niti je naveo o kojem obliku prisile je riječ. Prema tome, pravilno je prvostupanjski sud primijenio pravila o teretu dokazivanja (čl. 219. st. 1. i čl. 221.a ZPP-a) zaključivši da tužitelj nije dokazao da su postojale okolnosti iz odredbe čl. 1112. ZOO-a koje bi mu dale pravo na povrat iznosa koji je platio znajući da nije dužan platiti.

17. Činjenice da je tužitelj doista platio tuženiku utuženi iznos po privremenim i okončanoj situaciji na ime dodatnih i naknadnih radova, kao i činjenica da je tužitelj okončanu situaciju potpisao uz ultimatum tuženika, a pritom imajući u vidu da ju je potpisao i ovjerio i nadzorni organ, nisu odlučne pravilno je prvostupanjski sud odbio dokazne prijedloge tužitelja (vještačenje i saslušanje svjedoka i stranaka) predložene upravo na navedene okolnosti. Neosnovan je žalbeni navod tužitelja da je neizvođenjem tih dokaza onemogućeno tužitelju raspravljanje pred sudom, budući da

je prvostupanjski sud pravilno, sukladno ovlasti iz odredbe čl. 220. st. 2. ZPP-a, odlučio da nije potrebno izvoditi te dokaze za što je dao jasne i pravilne razloge. Naime, ti dokazi se ne odnose na utvrđenje bitnih činjenica vezane za predmet ovog spora (stjecanje bez osnove).

18. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, a žalitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost tog dijela pobijane presude.

19. Tuženik nema pravo naknadu troška žalbenog postupka odnosno sastavljanja odgovora na žalbu jer takvi troškovi nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka (članak 155. ZPP-a), zbog čega je njegov zahtjev za naknadu u iznosu od 47.875,00 kn valjalo odbiti kao neosnovan.

20. Slijedom navedenog ovaj sud je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 6. srpnja 2022.

Dokument je elektronički potpisan:

NEVENKA BARAN

Vrijeme potpisivanja:

10-08-2022

09:05:41

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=BARAN

G=NEVENKA

CN=NEVENKA BARAN

Predsjednica vijeća

Nevenka Baran

Broj zapisa: **eb30e-3bd09**

Kontrolni broj: **0a029-43fbb-fdf0e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NEVENKA BARAN, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT 1
Neposredno, poštom (obično - preporučeno)
Primitljeno: 19-09-2022
Broj prijave: _____

F/NA SPLIT

Mažuranićeva 5etaliste 24b

21 000 Split

Pisarnica - predstava u portugal

Masa: 96g
02 38E3 0
Zagreb
14.09.22
15:03:25
10137
HP Hrvatska
16.30

TERRAPLANT d.o.o.
za graditeljstvo, trgovinu i usluge
ZAGREB

AR

AR